

РЕШЕНИЕ

№ 4119

гр. София, 20.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 14.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7308** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ във връзка с чл. 204 и сл. от АПК.

Образувано е по иск на М. С. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място] против БЪЛГАРСКА НАРОДНА БАНКА /БНБ/, за осъждането ѝ за обезщетение за претърпените вреди от ищеца в размер на законната лихва за забавено изплащане на гарантираните вземания за периода 30.06.2014г. до 04.12.2014г. в размер на 8 627,97 лв., ведно със законната лихва от датата на образуване на делото до окончателното изплащане на сумата, представляваща законната лихва за забава върху максималния размер на гарантираните вземания от 196 000лв., които вреди са настъпили вследствие незаконосъобразното бездействие на ответника за периода 30.06.2014г. – 04.12.2014г. в качеството му на държавен орган в нарушение на правото на ЕС.

В исквата молба конкретно е изложено, че ищцът М. С. Д. е вложител в [фирма] /К./ от 03.10.2013г. като към 20.06.2014г. имал по сметката си [банкова сметка] сумата от 101 658,33 евро. Посочено е, че съгласно чл.9, ал.1 от анекса към рамковия договор за платежни услуги на потребителите – сумите по банковата сметка са защитени от Фонда да гарантиране на влоговете /ФГФ/ до 196 000лв. на едно лице, независимо от сметките. Позовава се на чл.9, ал.3 от анекса, че изплащането на сумите от ФГВ започва не по-късно от 20 работни дни от датата на решението на БНБ за отнемане на лиценза на банката. В този аспект се подчертава, че на 20.06.2014г. на основание чл.115, ал.2 , т.2 и т.3 от Закона за кредитните институции /ЗКИ/ с решение №73 от

20.06.2014г. на УС на БНБ К. е поставена под особен надзор, поради опасност от неплатежоспособност за срок от 3 месеца. Съответно на 04.12.2014г. след обявяването на К. в несъстоятелност от БНБ е започнало изплащането на гарантираните влогове по ЗГВБ и на същата дата на лицето е изплатена сумата от 196 000лв. чрез [фирма]. При описаната фактическа обстановка в исковата молба е посочено, че БНБ не е извършила необходимото в нарушение на правото на ЕС -чл. 1, § 3, буква i от Директива 94/19/ЕО –за констатиране наличието на „неналични депозити”, т.е. не е установил неналичността на депозитите на вложителите в [фирма]. Твърди се, че на 20.06.2014г. БНБ е следвало да установи невъзможност за плащане на гарантираните депозити и това е първия момент съобразно директивата, съгласно която е предвиден срок от 5 работни дни за констатацията за неналични депозити, който съответно започва да тече от 23.06.2014г. изчисляват тези 5 раб.дни по чл.1§.3,б.1- на 27.06.2014г.. Посочено е, че с това бездействие БНБ не е изпълнила задължението си следващо от визираната норма, която има директен ефект и така съответно са причинени търсените вреди от 8627,97лв., представляващи законната лихва върху гариания депозит от 196 000лв., считано от 30.06.2014г. до 04.12.2014г., ведно със лихвата. С олед изложеното се моли да се уважи исковата претенция.

В съдебно заседание –иска се поддържа с писмени бележки от ищеца. В същите от 14.06.2022г. на л.180-184, съобразно събраните доказателства и ССЕ – се моли да се уважи иска за сумата от 7262,54лв., ведно с лихвата, която сума е законната лихва от 30.06.2014г. до 06.11.2014г., когато реално е изплатен гариания депозит от 196 000лв.. Следва да се има предвид, че с тази молба не се прави оттегляне на иска за разликата от 1365,43лв. до пълния му претендиран размер от 8627,97лв. и за периода от 07.11.2014г. до 04.12.2014г.. Лицето се позовава и на съдебна практика по сходни дела. Претендира се разности.

Ответникът по изложените съображения в писмения отговор за недопустимост и неоснователност на л.56-61 - моли същия да се отхвърли. В съдебно заседание позицията си ответникът поддържа чрез юрк.С.. Следва да се има предвид, че не се оспорва посоченото задължение, разписано в Директива 94/19/ЕО, но се твърди, че същата не е въведена правилно в националното законодателство и отговорността за това е на държавата, не на БНБ. Подчертава се, че БНБ за прецесния период няма компетентността по националното законодателство да установява неналичност на депозити и ако беше приела подобно решение, то би било нищожно, дори в директивата БНБ не е определена като компетентен орган за това. Също така се оспорва основателността на претенцията за вредите следствие от забавеното плащане на гариания депозит. В тази връзка ответникът се позовава на Решение по дело С-501/18, че „чл.7, §.6 от директивата не дава основание да се счита, че вложителят има право на обезщетение за вредата от забавеното плащане на гариания размер или поради недостатъчния надзор от страна националните органи върху кредитната институция, чиито депозити не са налични.“. Отново от т.93 и т.95 в решението – е посочено, че на ДЧл се оставя да бъде преценено кой е този орган. На база изложеното се подчертава, че към 30.06.2014г. БНБ не е компетентен орган за надзор към К.. Допълва се, че липсва противоправност и претърпени вреди. Във връзка с последното се подчертава, че К., когато е била под особен надзор е назчислявала договорна лихва и не може за едно и също нещо –два пъти да се облагоретества лицето. С оглед изложеното се моли да се отхвърли иска.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и

недоказаност на иска.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства, и наведените от страните твърдения и доводи, приема от фактическа страна следното:

Относно допустимостта на иска –същият е допустим. Наведените доводи в отговора на ответника касат основателността на исковата претенция, доколкото може или не и дали следва да отговаря БНБ като национален надзорен орган по директивата е именно въпрос по съществуването на спора. Следва да се има предвид и съдебната практика, която понастоящем е констатантна за това може или не на ответника да бъде ангажирана отговорността.

По съществуването си искът е основателен частично, като за да се направи изложение извод на първо място от фактическа страна се установи следното:

Видно от Анекс № 116167 от 09.03.2013г. на л.7 ищецът Д. има открита банкова сметка BG54KORP9220 4406 8793 01 в евро- преференциален безсрочен депозит. Видно от справка на л.8 по тази сметка сумата е била олихвена на 31.12.2013г. и е начислена лихва от 4 680евро като последното текущо движение е на 25.02.2014г., а текущото салдо е 101 658,33 евро.

Приложени са решение №73 от 23.06.2014г. на л.10 на БНБ ,с което К. се поставя под специален надзор за срок от три месеца, ограничава се дейността ѝ, отстраняват се членовете на УС, спира се изпълнението на задължения за посочения срок.

На л.13 е представено и извлечение от протокол №27 от заседание на УС на БНБ от 06.11.2014г., видно от което /решение №138/ УС се запознава с докладна записка, с предложението за отнемане на лиценза на К.. Описано е хронологично какво се е случило, а именно:

-на 25.06.2014г. е възложена проверка на активите на К., извършена съвместно от [фирма], [фирма] и [фирма] с цел оценяване състоянието на 95,4% от кредитния и 99,1% от инвестиционния портфейл. Съответно с решение №94 от 31.07.2014г. се приема доклада и на основание чл. 107, ал. 3 от ЗКИ-БНБ издава задължителни предписания на квесторите на [фирма] между които следните: да създадат специален екип, който в срок до 15.09.2014г. да организира подготовката на кредитните досиета за целите на одиторската оценка и да подпомага квесторите в управлението на взаимоотношенията с кредитополучателите, включително и за предприемане на необходимите действия спрямо длъжници, които не осигуряват редовно обслужване на своите задължения към банката; да сключат допълнителни договори с одиторските фирми [фирма], [фирма] и [фирма] за цялостна оценка на активите на банката, която да бъде осъществена в срок до 20.10.2014г..

-На 16.09.2014г. УС на БНБ взема решение №114 за удължаване срока на специален надзор за [фирма] и ТБ [фирма] с още два месеца, съответно до 20 и 22 ноември и указва на квесторите на [фирма] най-късно до 20.10.2014г. да внесат в БНБ цялостна оценка на активите на банката, извършена от трите одиторски компании – [фирма], [фирма] и [фирма] и до 31.10.2014г. да представят в БНБ отчет за капиталовата адекватност на [фирма] на база изготвената пълна оценка на активите и след извършване на съответни счетоводни операции. УС на БНБ счита, че преди да се направи ясна оценка на качеството на активите и капиталовата адекватност на К. АД, не е възможно да бъдат взети икономически обосновани и правно обвързващи решения за бъдещето на банката и че поради обемът и сложността на извършваната пълна оценка за състоянието на К. АД изискват тази дейност да

продължи в рамките на указания срок за приключване на оценката, а именно – не по-късно от 20.10.2014г.. -Посочено е в протокола, че на 20.10.2014г. с писмо на БНБ-122230 от 20.10.2014г. квесторите на БНБ са внесли в БНБ докладите на посочените одиторски фирми като заключението е за необходимост от обезценка на активите на К. в размер на 4 222млн.лева. Направен е извода за порочни практики на контролните и ръководните органи на банката.

-посочено е, че с решение №133 от 21.10.2014г. УС на БНБ също са приети докладите, като е указано на квесторите на К. в срок от 31.10.2014г. да предприемат необходимите действия съгласно МНС за финансова отчетност.

- на 27.10.2014г. в НС е внесен доклад за събитията и действията предприети по отношение на К..

- с писмо вх.№БНБ-126265 от 30.10.2014г. Правителството, БНБ, МФ са уведомени от новосъздаден консорциум, съставен от Е., фонда на Генералния държавен резерв на Султана на О. и gemcorp за намеренията на консорциума за реорганизиране на К..

-на 04.11.2014г. са представени финансови и надзорни отчети към 30.09.2014г., от които се установява отрицателна стойност на собствения капитал на К. в размер на минус 3 745 313 хил.лева определен според Регламент №575/2013г..

Въз основа на изложеното БНБ -с Решение 138 от 06.11.2014г. на основание чл.103, ал.1 т.1 и ал.3 т.25 от ЗКИ -е отнела лиценза на К. и е постановено на основание чл.9, ал.1 от Закона за банковата несъстоятелност да бъде подадена предложение до съответния съд.

Представено е извлечение, че вземането на М. Д. /л.26/ е включено от синдиците в списъка на приетите вземания.

Представено е и решение от 04.10.2018г. по дело № С-571/16г. на СЕС /л.36/ по отправеното преюдициално запитване за тълкуване на директива94/19/ЕО /чл., т.3/, във връзка с което производството е било спряно по настоящето дело и впоследствие възобновено.

Представено е на л.63 решение №61 от 18.11.2014г. от Фонда за гарантиране на влоговете в банките /ФГФБ/, че е определена датата 04.12.2014г. за изплащане на гарантираните депозити и съответно са определени 9 банка за изплащането им.

Представени са с оглед гореизложените констатации в решението на БНБ за отнемане на лиценза – и решение №73 по протокол 11 от 20.06.2014г.-л.66, за поставянето на К. под специален надзор от 3 месеца. Представено е и в тази връзка на л.69 –решение №74 по протокол №12 от 22.06.2014г. за поправка на фактически грешки в първото решение.

Представено е на л.71 решение на БНБ №82 от 30.06.2014г. за намаляване на лихвите до средния им пазарен размер.

Представено е и решение №94 по протокол от 31.07.2014г. на БНБ л.73- за приемане доклада за текущото състояние на К..

Представено е решение №114 по протокол №23 от 16.09.2014г. за удължаване срок за надзор на К..

Представено е прессъобщение от 22.08.2014г. на БНБ на л.84.

Представено е на л.86 писмо до БНБ он ФГВБ, което е във връзка със запитване на БНБ и касае приложението на чл.6, алл.1 от ЗГВБ, от което е видно, че независимо от влоговете – на едно лице се гарантира сумата от 196 000лв., както и че този текст е приложим и по отношение влоговете в К..

Представен е и допълнително списък на приетите от синдиките вземания, сред които това на Д. л.88.

По отношение на последния е разкрита банкова тайна и е допусната ССчвЕ, която е ползвала информация за наличието на сметките на лицето в К., съгласно писмо от К. изх.№725 от 21.04.2020г. на л.157.

Видно от заключението на ССчвЕ /допусната по искане на ответника/, което съдът напълно кредитира и което не е оспорено от страните - се установява следното:

По въпрос 1-начислената лихва по влоговете на Д. от 30.06.2014г. до 04.12.2014г. – за 30.06.201г. е 7,50%, за периода от 01.07.2014г. до 04.12.2014г. е 2,74% по влога му BG 54 KОРP 9220 44 06879301 в евро, по влога му в лева BG 72 KОРP 9220 40 06 879301 –за 30.06.2014г. е 8,50%, а за периода от 01.07.2014г. до 04.12.2014г. е 2,59%.

На въпрос 2 –в.л. за периода от 30.06.2014г. до 06.11.2014г. и от 25.07.2014г. до 04.12.2014г. –върху гарантирани депозит от 196 000лв. лихвата за първия период е 1905,56лв., и за втория период е 1939,31лв. .

На въпрос 3 за законната лихва за забава върху сумата от 196 000л. за периода от 30.06.2014г. до 06.11.2014г. – е 7098,83лв., а за периода от 25.07.2014г. до 04.12.2014г. е 7 262,83лв..

Следва да се има предвид, че в писмените си бележки ищецът поддържа искането да му се заплати сумата от 7 262,54лв. за периода от 30.06.2014г. до 06.11.2014г., но оттегляне на иска за периода от 07.11.2014г. до 04.12.2014г. и сумата до претендирания размер от 8627,97лв. -няма .

Съдът следва да допълни, че е общоизвестен факта, че на 20.09.2014г., видно от публикацията в ОВ, България е уведомена, че от Европейската комисия е открита процедура за нарушение на Директива 94/19/ЕС. Процедурата е прекратена с Решение на Европейската комисия от 15.12.2015г..

ОТ ПРАВНА СТРАНА исковата претенция за присъждане на сумата от 8 627лв., представляваща обезщетение, в размер на законната лихва за забавено изплащане на обезщетение по гаранционната схема за неналичен депозит, в размер на 196 000 лева, за периода 30.06.2014г – 04.12.2014г..

Тази искова претенция СЪДЪТ намира намира за основателна частично.

В тази връзка се съобразява, че искова претенция е за вреди, вследствие неправомерно бездействие на Българската народна банка по отношение на изпълнението ѝ на задължения, произтичащи от приложимо с директен ефект право на Европейския съюз в областта на изплащане на гарантирани депозити. През исковия период основополагащ акт в областта на схемите за гарантиране на депозитите е Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 г., изменена с Директива 2009/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009г.. Съгласно чл.10, §.1 от тази директива схемите за гарантиране на депозити трябва да са в състояние да изплащат надлежно проверените искания на вложителите по отношение на неналични депозити в рамките на 20 работни дни от датата, на която компетентните органи извършат установяване, както е посочено в член 1, параграф 3, подточка „i“. От своя страна чл.1, § 3, подточка „i“ определя, че „неналичен депозит“ означава депозит, който е дължим и платим, но не е бил платен от кредитна институция, съгласно правните и договорни условия, приложими към него, когато съответните компетентни органи са установили, че по тяхно виждане съответната кредитна институция изглежда неспособна за момента, по причини, които са пряко

свързани с нейното финансово състояние, да изплати депозита и, че не съществува близка перспектива тя да бъде в състояние да го направи. В същата подточка е даден и срок за това установяване – „компетентните органи установяват това колкото е възможно по-скоро и във всеки случай не по-късно от пет работни дни след като са се уверили за първи път, че дадена кредитна институция не е изплатила депозити, които са дължими и изискуеми“. От горното следва, че за да се задейства схемата за гарантиране на депозитите Директива 94/19/ЕО предвижда следната процедура: 1/ компетентният орган да се увери, че депозит, който е дължим и платим, не е бил изплатен от кредитна институция; 2/ в рамките на пет работни дни след това заключение, компетентният орган трябва да определи дали съответната кредитна институция изглежда неспособна за момента, по причини, които са пряко свързани с нейното финансово състояние, да изплати депозити, които са дължими и платими и че не съществува близка перспектива тя да бъде в състояние да го направи; 3/ схемата за гарантиране на депозити трябва да е в състояние да изплати надлежно доказаните вземания на вложителите в рамките на 20 работни дни, след като компетентният орган е взел своето решение /В този смисъл е и Решение № 11108/17.08.2020г., постановено по адм.д. № 10456/2016 г. на ВАС – III отд./.

Тази разпоредба от директивата не е била транспонирана в националното ни законодателство за целия исков период и вкл. до 14.08.2015г., когато е приет Закон за гарантиране на влоговете в банки. Следва да се има предвид, че съгласно т.4 от диспозитива на Решение на СЕС от 04.10.2018г., постановено по дело С-571/16 „член 1, точка 3, подточка i) от Директива 94/19, изменена с Директива 2009/14, има директен ефект“.

Установено е, че на 20 юни 2014г. с писмо изх. № 4098/14 г. директорите на [фирма] са уведомили БНБ, че предвид наличните средства на банката по сметки и в брой, те няма да бъдат достатъчни за изпълнение на задълженията на банката в най-близко време. С последващо писмо от същия ден директорите на [фирма] уведомили БНБ, че към 12.06ч. на 20.06.2014г. е преустановено разплащането и всички банкови операции. От своя страна УС на БНБ е констатирал, че ликвидните активи на банката към 20.06.2014г. не са достатъчни, за да може банката да изпълнява задълженията си в деня на тяхната изискуемост и с Решение № 73/20.06.2014г. на УС на БНБ [фирма] била поставена под специален надзор, поради опасност от неплатежоспособност. Следователно още на 20.06.2014г. БНБ е установила, че банката не е изплатила депозити, които са дължими и изискуеми и че не съществува близка перспектива тя да бъде в състояние да го направи. С решението си от 20.06.2014г. БНБ е констатирала, че К. е неспособна към момента, по причини, които са пряко свързани с нейното финансово състояние, да изплати депозити.

Следователно за БНБ е съществувало пряко задължение да установи на 20.06.2014г. „неналичност“ на депозитите в

[фирма], произтичащо от директния ефект на разпоредбата на член 1, точка 3, подточка i) от Директива 94/19, изменена с Директива 2009/14 г. В т.60 от решението на СЕС по дело C-571/16 изрично е посочено, че срокът, в който трябва да се установи, че депозитите са неналични, е императивен и не може да бъде дерогиран. Неизпълнението на това задължение, пряко произтичащо от правото на ЕС, представлява „достатъчно съществено нарушение на общностното право“, доколкото разпоредбата на чл.1, параграф 3, б. i от Директива 94/19, изменена с Директива 2009/14 г. е пределно ясна и прецизна, създава императивни правила за държавите–членки да предприемат определени действия в предписаните срокове и бездействието на ответника излиза обхватът на свободата на преценка, която нарушената норма предоставя. Нарушение е достатъчно съществено, за да ангажира отговорността на държавата.

Предвид изложеното съдът намира, че е осъществена първата предпоставка на сложния фактически състав на разпоредбата чл.1, ал.1 ЗОДОВ – налице е незаконосъобразно бездействие от ответника.

Установено е, че за исковия период ищецът не е могъл да се ползва от собствения си капитал в размер на 196 в размер на 196 000лв.. Това забавяне несъмнено е причинило вреда на ищеца. За вложителите е от съществено значение да имат постоянен достъп до техните спестявания, поради което неосигуряването на достъп до депозитите за срок по-дълъг от установения в директивата води до нарушаване правата им и обуславя причиняването на вреда. Тази вреда е пряка и непосредствена последица от незаконосъобразното бездействие на ответника, който не е взел решение за неналичност в императивния 5 дневен срок и е нарушил правото на Съюза. Съгласно чл.86 ЗЗД при неизпълнение на парично задължение, кредиторът винаги има право на обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Следователно размерът на причинената щета се определя от размера на законната лихва.

По отношение на началния и крайния срок на забавата съдът намира следното: Както бе посочено по-горе БНБ е разполагала с необходимите факти, за да може да достигне до извод за неналичност на депозитите по смисъла на чл.1, § 3 i) от Директива 94/19/ЕО още на 20.06.2014 г..

Следователно БНБ е в нарушение на чл.1, т.3, подточка „i“ от Директива 94/19 от **27.06.2014г.**, когато изтича срокът от пет работни дни, определен в този нормативен текст. Постановяването на акт, с който се установява неналичността на депозитите, обаче не е достатъчно условие за започване на тяхното изплащане. С този акт само се стартира схемата за изплащане на гарантираните депозити. Съгласно чл.10, § 1 от Директива 94/19 ЕО схемите за гарантиране на депозити трябва да са в състояние да изплащат надлежно проверените искания на вложителите по отношение на неналични депозити в рамките на 20 работни дни от датата, на която компетентните органи извършат установяване, както е посочено в член 1, параграф 3, подточка „i“. След като БНБ е следвало да вземе решение по чл.1, § 3, подточка „i“. до 27.06.2014г., то срокът от двадесет работни дни по чл.10, §1 изтича на 25.07.2014г. и ищецът започва да търпи вреди от следващия ден - 26.07.2014г..

На 06.11.2014г. БНБ отнема лиценза на [фирма], на практика установява неналичност и се стартира процедурата по компенсиране по чл.10 от директивата. **От тази дата БНБ вече не е в незаконосъобразно бездействие, поради което от тази дата нататък обезщетение не се дължи.**

Следователно периодът, през който ищецът търпи вреди е от 27.06.2014г. до 06.11.2014г.. Размерът на обезщетението - законната лихва върху сумата 196 000лв. за периода –началната дата, от която ищецът претензира не от 27.06.2014г., а от 30.06.2014г.– до 06.11.2014г. - е **7098.95лв...**

За разликата над този размер и за периодите, извън посочения по-горе, искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Предвид изложеното съдът намира, че за целия период от 27.06. или 30.06.2014г./конкретно/ до 06.11.2014г. са налице всички, кумулативно изискуеми по закон материалноправни предпоставки за ангажиране отговорността на ответника за вреди по чл.1 от ЗОДОВ – незаконосъобразно бездействие за изпълнение на задължение, пряко произтичащо от правото на ЕС, реално претърпени вреди от вида на твърдените и в претендирания от ищеца размер и причинно-следствена връзка между твърдените вреди и установеното незаконосъобразно бездействие.

Неоснователен е доводът на ответника, че към исковия период БНБ не е определен от националното и общностно законодателство като орган, който установява неналичност на

депозити по смисъла на чл.1, пр.3 буква i) от Директива 94/19 и това е сторено едва с изменението на закона през август 2015г. /ДВ,бр.62/2015г./. Съгласно чл.2, т.17 от Директива 2014/49 на Европейския парламент и Съвета „компетентен орган“ означава национален компетентен орган по смисъла на определението в член 4, параграф 1, точка 40 от Регламент (ЕС) № 575/2013 г. От своя страна чл.1, ал. 2, т.1 от ЗКИ определя, че Българската народна банка е компетентен орган в Република България за упражняване на надзор върху банките по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 40 от Регламент (ЕС) № 575/2013г.. Следва да се има предвид, че в т.100 от Решението на СЕС по дело C-571/16 съдът изрично определя, че именно БНБ е компетентният национален орган, който следва да установи неналичността на депозитите. Въпреки че, в нашето законодателство към 2014г. не е било изрично уреденото правомощието на БНБ за установяване неналичност на депозитите на кредитна институция /законодателните изменения в тази насока са с ДВ, бр.62/14.08.2015г./, това не означава, че БНБ не е разполагала с такива правомощия и преди законовите изменения. Това правомощие произтича от посочената съюзна разпоредба и от качеството на БНБ на надзорен орган.

Неоснователен е доводът на ответника, че не е доказана причинена вреда. Ищецът е имал парично вземане в гарантиран размер за неналичния си депозит, което му е изплатено, но чиято изискуемост е зависела от решението на БНБ за установяване неналичността на депозитите в К.. След като БНБ се е забавила да установи неналичността на депозитите в К., е забавила възникването на изискуемостта на вземанията на вложителите в К. за гарантираният им размер. Обезщетяването на забавено парично изпълнение е чрез изплащане на законната лихва за периода на забавата.

Неоснователна е и тезата на ответната страна, че с изплащането на гарантираната сума от 196 000лв. е платена част от главницата по влога и част от начислената лихва. Действително има данни, че [фирма] е начислявала лихва върху депозита на ищеца, но тази лихва не следва да се има предвид, тъй като в случая се касае за договорна лихва, основана на договора за платежни услуги, сключен между ищеца и ответника и има възнаградителен характер. Претендираното обезщетение обаче само се определя чрез размера на законната лихва, но има съвсем друг характер, а

именно санкционен. Вредата за ищеца в случая се изразява в пропуснатата полза от невъзможността за ползване на паричния капитал от 196 000лв., и е независима от вземанията, които депозита към К. гарантира. В случая не е налице начисляване на лихва върху лихва. Както бе посочено по-горе касае се до различни по своята правна същност плащания. Начислената договорна лихва от [фирма] по депозита на ищеца има възнаградителен характер и се основава на сключения между страните рамков договор. От друга страна обезщетението за причинените вреди само се изчислява посредством законната лихва, но по своята същност има санкционен характер и не представлява лихва, а обезщетение. По изложените съображения не се споделят и писмените бележки на ответника. Конкретно и позоваването на делото „К.“ в заключението на Генералния адвокат по дело С-501/18 е извадено от контекста на самото решение по дело С-501/18. В заключение, ако се сподели тезата на ответника – би се обезсмислила ролята на БНБ, разписана от законодателя. Именно тя е органът, който би следвало не само в посочената хипотеза, но и далеч преди да се стигне до същата с К. – да предприеме мерки това да не се случи.

С оглед изложеното искът е основателен частично за сумата от 7098,95лв.лв. за периода от 27.06.2014г. до 06.11.2014г. и следва да се уважи, ведно с искането за разноски, като за останалата част от 1 529,02лв. за периода от 07.11.2014г. до 04.12.2014г. е неоснователен и следва да се отхвърли.

Мотивиран така Административен съд - София град, II-то отделение, 47-ми състав

РЕШИ:

ПО ИСКА на М. С. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място]

ОСЪЖДА Българска народна банка /БНБ/ да заплати на ищеца М. С. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място]

обезщетение за имуществени вреди в размер на 7 098,95лв., представляващо размера на законната лихва за забавено изплащане на гарантираното вземане от 196 000лв. за периода 30.06.2014г. до 06.11.2014г., ведно със законната лихва от датата на образуване на делото 03.07.2017г. до окончателното изплащане на сумата, което обезщетение е следствие от незаконосъобразното бездействие на ответника в нарушение на правото на Европейския съюз, изразяващо се в невземането на решение за обявяване неналичността на депозитите в

императивния срок от 5 дни, съгласно приложимата с директен ефект разпоредба на чл.1, пар.3 б.і от Директива 94/19 ЕО.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен иска за разликата от 1 529,02лв.. /разликата между уважената част от 7098,95лв. до пълния предявен размер 8 627,97лв./ за периода от 07.11.2014г. до 04.12.2014г. .ОСЪЖДА БНБ да заплати на ищеца М. С. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място] 10лв. разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните. Да се изпрати препис на страните.

СЪДИЯ: